

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 32. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Tirsdag den 22. maj 2012
Tidspunkt: Kl. 16.20
Sted: Vær. 2-133

Til stede: Eva Kjer Hansen (V) formand, Jens Joel (S), Lisbeth Bech Poulsen (SF), Nikolaj Villumsen (EL), Finn Sørensen (EL), Lykke Friis (V), Jakob Ellemann-Jensen (V), Pia Adelsteen (DF), Merete Riisager (LA)

Desuden deltog: Statsminister Helle Thorning-Schmidt.

Punkt 1. Uformelt møde i Det Europæiske Råd den 23. maj 2012

Statsministeren: Som I ved, har formanden for Det Europæiske Råd, Herman von Rompuy, indkaldt EU's stats- og regeringschefer til en uformel middag i morgen aften. Der er ikke nogen formel dagsorden for mødet, og det er heller ikke meningen, at der skal vedtages konklusioner fra mødet. Ikke desto mindre er der selvfølgelig tale om et vigtigt møde, som finder sted på et tidspunkt, hvor EU kæmper med to overordnede udfordringer: For det første skal alle medlemslande have styr på deres økonomi. For det andet skal vi have gang i væksten.

Det bliver nogle gange fremstillet, som om der er to helt adskilte måder at tænke på i europæisk politik. Én måde, hvor det udelukkende handler om at spare og have konsolidering af økonomien. Og en anden måde, hvor det udelukkende handler om at skabe vækst. Jeg synes, det er en forsimplet fremstilling af virkeligheden, og jeg synes på mange måder også, det er en forkert fremstilling. Der findes ikke den europæiske politiker, som ikke ønsker vækst. Men som van Rompuy også skriver i sin invitation, så er der ikke nogen lette løsninger. De lande, som ikke har styr på deres økonomi, bliver kastebolde på et ubarmhjertigt finansmarked, og de må slås med høje renter. Derfor er konklusionen jo, at balance i økonomien og gang i væksten er og bliver to sider af samme sag. Det er simpelt hen nemmere at få vækst i samfundet, hvis det bygger på en sund økonomi, hvor der er lave renter. Det er omvendt også nemmere at få styr på økonomien, hvis der samtidig er vækst i samfundet.

Vores diskussion i morgen bliver derfor ikke en diskussion om et valg mellem vækst på den ene side og konsolidering på den anden side. Det bliver en diskussion om, hvordan vi kan få gang i væksten og skabe arbejdspladser i Europa, samtidig med at vi sikrer sunde offentlige finanser. Den måde at tænke på har hele tiden været det danske formandskabs tilgang til tingene. Det svarer i øvrigt også til den økonomiske politik, som vi gennemfører herhjemme, hvor vi på den ene side får styr på økonomien og på den anden side har en kickstart af økonomien.

Som nævnt vil der ikke være konklusioner fra det uformelle topmøde i morgen. Vi skal bruge det til at få etableret en fælles forståelse af, hvad man kan gøre for at

skabe vækst i Europa, og bliver enig om en strategi, som i sidste ende sikrer, at vi på det sidste formelle topmøde under det danske formandskab, som finder sted den 28.-29. juni, kan blive enige om en samlet vækstplan for EU.

I den invitation, som Herman von Rompuy har sendt til os, lægger han op til, at vi skal drøfte fire overordnede temaer på mødet i morgen. Det er temaer, som kan indgå i en samlet vækststrategi:

1. En sund økonomisk politik i medlemslandene.
2. En mobilisering af eksisterende EU-politikker med henblik på at skabe vækst.
3. En mobilisering af forskellige finansieringsmekanismer.
4. Nationale og EU-initiativer til jobskabelse.

Jeg vil gerne uddybe de fire overskrifter hver for sig.

For det første betones det, at sunde nationale økonomier er en hjørnesten i vækststrategien. EU har de seneste år gjort rigtigt meget for netop at øge fokus på, at de enkelte medlemslande har sunde og holdbare offentlige finanser. Den overordnede ramme om det arbejde er det såkaldte europæiske semester. I forbindelse med Det Europæiske Råd i marts afsluttede vi den såkaldte første fase af det europæiske semester, som handler om at fastlægge de overordnede prioriteringer for landene. Vi er nu gået i gang med den anden fase af det europæiske semester. Det er den fase, hvor medlemslandene har fremsendt deres nationale stabilitets- og konvergensprogrammer og deres reformprogrammer. Det forventes så, at Kommissionen formelt vil fremlægge sine vurderinger på baggrund af programmerne sidst i denne måned. På den baggrund vil det så være muligt på topmødet i juni at få godkendt individuelle, landespecifikke anbefalinger i forhold til disse reformer. Van Rompuy lægger dog op til, at Kommissionsformanden allerede på dette møde i morgen kan komme med Kommissionens foreløbige vurderinger af de nationale reformprogrammer.

Det danske formandskab har fra starten lagt vægt på, at gennemførelsen af det europæiske semester netop skal bruges til at få vedtaget målrettede anbefalinger, som identificerer de udfordringer, hvert enkelt land har, og som kommer med forslag til reformer, som adresserer netop de udfordringer. Der er ingen tvivl om, at EU kan gøre meget, men i sidste ende er det op til medlemslandene selv. De bærer langt det største ansvar for at skabe vækst og job.

Det var den første overskrift.

Den anden hovedoverskrift vedrører diskussionen om, hvordan vi kan få mere ud af eksisterende EU-politikker. Ikke mindst det indre marked, hvis potentiale mange er enige om, at vi ikke fuldt ud har udnyttet endnu. Fra starten af har det danske formandskab sagt, at det ikke er tilstrækkeligt, at vi bare taler om vækst; vi skal også træffe nogle helt konkrete beslutninger, som gør, at vi skaber vækst i Europa. Vi har derfor arbejdet stenhårdt på at opnå enighed om flest mulige initiativer, som kan underbygge det indre marked og udbygge det indre marked. Vi har f.eks. allerede opnået en aftale, som reducerer priserne på mobiltelefoni hen over grænserne. Vi er tæt på at være i mål med flere andre initiativer. Det drejer sig om stabiliseringspakken, forslaget om det indre marked for venturekapital, forslaget

om socialøkonomiske iværksætterfonde, forslagene om alternativ og online tvist-løsning i forbrugersager og regnskabsdirektiverne. Man kunne sikkert godt arbejde med at finde nogle mere mundrette betegnelser for disse direktiver, men der er ikke desto mindre tale om forslag, som tilsammen vil være med til at styrke væksten i Europa. Det gælder også forslaget om et europæisk patent, som van Rompuy fremhæver i sin invitation til mødet i morgen. Også på det felt gør det danske formandskab alt, hvad vi kan, for at finde en løsning. Men i den sag som i så mange andre skal man være klar over, at vi i sidste ende er afhængig af, om hvert enkelt medlemsland er parat til at udvise den nødvendige fleksibilitet. Det samme gør sig i den grad også gældende for energieffektiviseringsdirektivet, som er et andet konkret initiativ, som van Rompuy fremhæver.

Et andet område, som vedrører dette med at mobilisere eksisterende EU-politikker, er EU's eksterne handelsrelationer, hvor der i øjeblikket finder forhandlinger sted mellem EU og en række af vores væsentligste samhandelspartnere. Øget fri- og samhandel er i alles interesse og ikke mindst i EU's interesse. Vi ved alle sammen, at vores samlede økonomi er dybt afhængig af vores eksport til tredjelande.

Det var den anden hovedoverskrift.

Det tredje hovedelement i drøftelsen forventes at være, hvordan vi bedre kan mobilisere forskellige finansieringsmekanismer til at fremme vækst og skabe job. Der er tale om en bred palet af instrumenter. For det første har flere fremhævet en forøgelse af den europæiske investeringsbanks udlåns- og investeringsaktiviteter som en måde, hvorpå vi kan styrke væksten. Det vil medvirke til, at de små og mellemstore virksomheder, der i dag har meget svært ved at finde risikovillig kapital, lettere vil kunne foretage investeringer, som kan resultere i vækst og job. Kommissionen er ikke på dette felt kommet med et konkret forslag endnu, men det er klart, at det vil være noget, som det danske formandskab i givet fald vil sikre hurtigt kan blive diskuteret blandt medlemslandene, så der kan træffes en beslutning.

Et andet element, som har været diskuteret, er de såkaldte projektobligationer. Projektobligationer – som ikke må forveksles med euroobligationer – er betegnelsen for et nyt finansielt instrument, som Kommissionen har lanceret som en del af sit forslag om det kommende flerårige EU-budget. Der er grundlæggende tale om, at projektobligationer vil betyde, at der kan være EU-medfinansiering af større infrastrukturprojekter i EU. EU kan udstede obligationer til specifikke projekter, som så garanteres af EU og den europæiske investeringsbank. Målet er, at man derved nemmere kan sikre adgang til kapital – igen særligt for små og mellemstore virksomheder. Det danske formandskab er godt i gang med at forhandle en pilotfase for disse projektobligationer med Europa-Parlamentet. Det er min forventning, at vi bliver enige om, at et sådant element vil kunne indgå i en samlet vækstpakke.

Et tredje element under denne hovedoverskrift er EU's budget for 2014 til 2020. Det danske formandskab har intensiveret arbejdet med flerårsbudgettet, og jeg regner med, at vi på vores møde i juni på baggrund af et oplæg fra det danske

formandskab vil have en substantiel diskussion om, hvordan vi sikrer, at vi får mest muligt ud af EU's kommende budget. Det vil i den forbindelse også være relevant at fokusere på, hvordan vi kan få mere ud af EU's strukturfonde.

Endelig nævner van Rompuy forslaget om en finansiel transaktionsskat. Han skriver også i sin invitation, at han er bekendt med, at medlemslandene ikke er enig i den sag, man han håber, at der kan findes en pragmatisk løsning fremadrettet. Det står meget klart fra de diskussioner, der har været om FTT'en i Økofin, at det næppe vil være muligt at finde enighed blandt de 27 lande om Kommissionens forslag. Derfor er der også enighed om at se på alternative modeller for, hvordan vi kan regulere den finansielle sektor. Det danske formandskab er i gang med at kigge på dette, parallelt med at vi fortsætter drøftelserne om Kommissionens forslag.

Den fjerde og sidste hovedoverskrift på drøftelsen er, hvordan vi både nationalt og på EU-niveau kan medvirke til at skabe flere job. Nationalt hænger den diskussion selvfølgelig meget snævert sammen med den første diskussion om, hvordan medlemslandene tilrettelægger deres økonomiske politik. Det er først og fremmest medlemslandene, som skal gennemføre de reformer, som er nødvendige for at sikre beskæftigelsen. Men på EU-niveau har vi skubbet på for, at det sker. Det er bl.a. det, vi gør med det europæiske semester. Udover det har vi på EU-niveau allerede igangsat nogle initiativer, som har til hensigt at bekæmpe den høje ungdomsarbejdsløshed i nogle medlemslande. Vi arbejder også på at få en bedre anerkendelse af professionelle kvalifikationer og på at forbedre mobiliteten på tværs af grænserne.

Det var en gennemgang af de fire hovedoverskrifter, der er på topmødet. Der kan selvfølgelig komme andre ting på bordet. F.eks. kan det ikke udelukkes, at der bliver en diskussion af situationen i Grækenland. Det vil jeg selvfølgelig vende tilbage til, når jeg afrapporterer fra mødet.

Vækst og jobskabelse har fra starten været en del af det danske formandskabs centrale prioriteringer. Det er ikke nogen tilfældighed, at overskriften på vores formandskabsprogram er "Europa i arbejde". Derfor er det også meget positivt, at der nu i hele EU er bred støtte til, at vækst og job skal have førsteprioritet. Vi vil bruge de sidste knap halvanden måned af vores formandskab til at skabe grundlaget for en ambitiøs vækstpakke, som kan bidrage til, at EU kommer ud af krisen.

Merete Riisager var enig i, at vækst og besparelser ikke udelukker hinanden, men pegede på, at det er en helt bestemt definition af vækst, der benyttes, nemlig at man tager nogle skattekrone og pumper dem ud i samfundet. Derfor spurgte hun, om statsministeren ville arbejde for at ændre den definition af vækst, så den tager hensyn til konkurrenceevnen.

Hun var enig i, at der skal være fokus på det indre marked, men syntes, det var fortvivlende, at statsministeren satte fokus på priser for mobiltelefoni og socialt iværksætter, som er i småtingsafdelingen. Hun spurgte, om statsministeren er

enig med den italienske statsleder, som fremhæver infrastrukturen som afgørende for at optimere det indre marked.

Pia Adelsteen tog udgangspunkt i statsministerens udtalelse om, at et centralt mål for det danske formandskab har været at fokusere på vækst, og spurgte, hvilke deciderede forslag der helt konkret er kommet fra Danmark om vækstska-belse. Hun syntes, det var meget upræcist, hvem der skal skabe væksten, idet hun pegede på, at de europæiske lande, som har økonomiske problemer, ikke har mulighed for at skabe vækst i EU.

Efter det franske valg har præsident Hollande sagt, at han vil have genforhandlet finanspagten – hvilket Pia Adelsteen syntes var en god idé, men anså for en umulighed – eller i hvert fald vil have nogle vækstinitiativer ind i den. Hun spurgte, om der foreligger noget konkret om denne diskussion.

Lykke Friis pegede på, at det igen og igen har lydt, at Danmark støtter Angela Merkel og den kurs, som hun og præsident Sarkozy stod for, hvilket Venstre selvfølgelig var meget glad for, men samtidig skal vi have vækst i Europa, hvilket Angela Merkel også mener. Det har hun i øvrigt vist gennem de reformer, hun har gennemført i Tyskland. Nu har Hollande vundet en valgsejr, og så kommer armene lige pludselig meget højt op for statsministeren, som siger til Jyllands-Posten: "Det er lodret forkert, når man prøver at sende mig over i armene på kansler Merkel."

Lykke Friis pegede på, at man i Tyskland har udsat ratifikationen af finanspagten og brandmuren. På denne baggrund spurgte Lykke Friis, hvor statsministeren mener, at Hollande har bidraget positivt til den vækstdiskussion, der p.t. kører i Europa

Lykke Friis mente, at nogle af de ting, der står i hyrdebrevet fra van Rompuy, har ligget på bordet meget længe. Hun spurgte, hvad det danske formandskab egentlig vil gøre nu, og ville gerne vide, om man har fundet på nogle nye konkrete forslag, som man vil smække på bordet. Hun tilføjede, at hun ville have forståelse for, at det kunne være vanskeligt for et ikke-euroland at gøre det.

Nikolaj Villumsen pegede på, at van Rompuy beder om at få landenes holdninger til finansskatten, og spurgte, hvad den danske regering vil sige herom nu, hvor Kommissionen er kommet med en ny model og har fremlagt nogle nye beregninger, som viser, at der ikke længere er fare for, at finansskatten vil føre til, at Europa mister arbejdspladser, og at transaktionerne flytter ud af EU. Han pegede på, at finansskatten giver en mulighed for at få nogle penge fra dem, som har været med til at skabe krisen – nogle penge som man kan bruge til at skabe vækst og beskæftigelse.

Finn Sørensen spurgte, hvad der konkret var sat i værk for at mindske ungdomsarbejdsløsheden.

I relation til Grækenland spurgte han: "Hvis nu det valg, der finder sted i Grækenland om ikke så længe, viser, at der er flertal for en ny regering, som vil have en genforhandling af de betingelser, som Grækenland har måttet acceptere for at få den såkaldte hjælpepakke, vil statsministeren så være positiv over for en genforhandling af finanspagten?"

Statsministeren sagde til Merete Riisager, at hun ikke mente, der var én bestemt definition af vækst. I van Rompuy's brev nævnes en række redskaber, bl.a. handel, færdiggørelse af det indre marked, projektobligationer, en bedre anvendelse af strukturfondsmidlerne og måske det langsigtede budget. Statsministeren mente ikke, man skulle undervurdere de direktiver, man i øjeblikket diskuterer, og pegede på, at digitalisering af det indre marked også er en del af den fælles infrastruktur.

Statsministeren sagde til Pia Adelsteen, at en række af de initiativer, vi er i gang med, er konkrete initiativer, som vil skabe vækst, og nævnte som et eksempel energieffektiviseringsdirektivet. Hun var klar over, at det var svært at skabe enighed om det, men hvis det gennemføres, vil det skabe 400.000 jobs. Et andet eksempel er patentdirektivet. Desuden er der stillet konkrete forslag om projektobligationer og en bedre anvendelse af strukturfondsmidlerne samt en forøgelse af udlånene fra den europæiske investeringsbank. En gennemførelse af det europæiske semester på en så regelret måde, som det danske formandskab lægger op til, vil også bidrage til, at der kommer styr på økonomien, således at man kan skabe vækst i Europa. Som van Rompuy skriver i sit hyrdebrev, er der ikke én knap, man kan trykke på, og så kommer der vækst i Europa; det er et spørgsmål om at sætte gang i mange forskellige ting på samme tid.

I svaret til Lykke Friis sagde statsministeren, at hun ganske enkelt ikke accepterede den hårde skillelinje mellem konsolidering og vækst. Hun mente, de allerfleste europæiske politikere er optaget af tre ting: 1) at få bugt med underskuddene på de offentlige finanser, 2) at få gennemført de strukturreformer, som er nødvendige, og 3) at skabe vækst i Europa. Vi skal både have orden på økonomien og skabe vækst, sådan som regeringen også gør det herhjemme.

Vi synes, finanspagten er god, fordi den styrker disciplinen med hensyn til økonomien i de europæiske lande, og vi synes også, det er rigtigt at sætte fokus på vækst.

Statsministeren sagde i anledning af Nikolaj Villumsens spørgsmål om finansskatten, at hun ikke mente, hyrdebrevet lægger op til, at de enkelte lande skal tilkendegive deres holdning til finansskatten. Der foregår i øjeblikket en proces vedrørende finansskatten, og Danmark har oven i købet fremskyndet denne proces, men samtidig har vi sagt, at vi gerne ville kigge på alternative muligheder for at regulere den finansielle sektor, f.eks. efter den britiske model med en "stamp duty". I den forbindelse nævnte statsministeren direktivet om derivater og kapitalkravsdirektivet, som er nu er opnået enighed om.

I anledning af Finn Sørensen's spørgsmål om ungdomsarbejdsløsheden pegede statsministeren på, at man på Det Europæiske Råd i marts havde diskuteret forskellige tiltag, som landene kunne tage, og at landene havde forpligtet sig til at indrapportere, hvilke konkrete foranstaltninger de var gået i gang med for at bekæmpe ungdomsarbejdsløsheden. Kommissionen har etableret et slags rejsehold, som kan hjælpe landene i den forbindelse. I øvrigt pegede hun på, at regeringen herhjemme – med støtte fra Enhedslisten – har sat gang i praktikpladserne.

Med hensyn til Grækenland sagde statsministeren, at det nu er vigtigt, at det græske folk får mulighed for at stemme en gang til. Så må vi se, hvordan det ender. Det må være op til eurolandene at tage stilling til, om Grækenland lever op til den aftale, landet har indgået. Statsministeren tilføjede, at som hun høre eurolandene i øjeblikket, synes man egentlig, at en aftale er en aftale.

Eva Kjer Hansen syntes, det var svært at finde ud af, hvad den danske regering vil prioritere i forbindelse med vækstpakken, og bad hende nævne tre prioriteter. Hun var enig i, at der ikke er én knap, man kan trykke på, men statsministeren nævnte en række muligheder i flæng.

Hun spurgte, hvilke konkrete initiativer det danske formandskab havde taget for at fremme væksten, og ville også gerne vide, hvor meget det har rykket. Hun tilføjede, at statsministeren eventuelt kunne sende et skriftligt svar.

I anledning af diskussionen om en bedre anvendelse af midlerne i strukturfondene spurgte Eva Kjer Hansen, og regeringen er nået frem til, hvordan man kan få en bedre anvendelse af disse midler. Endelig ville hun gerne vide, hvor store beløb det egentlig handler om.

Jakob Ellemann-Jensen citerede fra Jyllands-Posten, hvor statsministeren havde sagt: "Valget af Hollande betyder reelt, at mange af de skibe, som det danske formandskab har sat i søen, får fornyet vind." Han spurgte, hvilke skibe det drejer sig om. De ting, statsministeren henviser til, er vigtige, men det er jo ikke ting, der er sat i søen af den danske regering.

Han spurgte, om Ukraine vil komme op på det uformelle topmøde, og hvad statsministeren i så fald ville sige om emnet.

Lykke Friis syntes ikke, hun havde fået klare svar på sine spørgsmål. Den skillelinje mellem vækst og besparelser, der er tale om, er jo ikke en skillelinje, som Lykke Friis havde opfundet. Men efter Hollandes valgsejr har statsministeren åbenbart fundet det rigtigt at lægge luft til Angela Merkel og at tale meget varmt om Hollande. Derfor gentog Lykke Friis sit spørgsmål om, hvor Hollande har bidraget positivt til at løse den krise, som EU står over for nu. Hvis vækstpakken pludselig er så nødvendig kan man jo spørge, om vi ikke i Danmark skulle udsætte ratifikationen af finanspagten, som der efter planen skal stemmes om i Folketinget den 31. maj.

Lykke Friis gentog også sit spørgsmål om, hvorvidt det danske formandskab vil tage nye initiativer i slutspillet. I den forbindelse nævnte hun, at Angela Merkel havde sagt, at man ikke kan skabe vækst "på klods". Hun bad statsministeren bekræfte, at vi ikke skal gældsætte Europa yderligere for at blive enige om en vækstpakke.

Pia Adelsteen gentog sit spørgsmål om, hvilke lande der skal skabe vækst, eller er det EU, der skal skabe væksten?

Hun ville gerne vide, hvilke nye initiativer der er taget – udover projektobligationer, som jo ikke er regeringens opfindelse.

På baggrund af at Hollande har sagt, at han ønskede en genforhandling af finanspagten, spurgte Pia Adelsteen, om det er noget, der vil komme op på mødet.

Nikolaj Villumsen henviste til, at der i hyrdebrevet står, at man skal udveksle synspunkter på finansskatten og finde en pragmatisk vej frem. Den tyske regering har nedsat en arbejdsgruppe – uden om det danske formandskab – som skal kigge på, hvad man kan gøre, og den nye franske præsident har sagt, at en finansskat er helt afgørende. På denne baggrund spurgte han, om man kan lande i en model, hvor nogle lande kan indføre en finansskat.

Finn Sørensen accepterede, at det er eurolandene, som skal tage stilling til Grækenlands situation, men han mente godt, vi som formandskabsland kunne have en holdning til situationen i Grækenland. Derfor gentog han sit spørgsmål om, hvordan regeringen ville stille sig, hvis valget resulterer i en græsk regering, som ønsker en genforhandling af den aftale, der er indgået. Hvordan får vi en udvikling, der udvikler nye arbejdspladser?

Statsministeren sagde til Eva Kjer Hansen, at det er vigtigt, at man ikke forsimples vækstspørgsmålet. Der er flere elementer, vi skal have fat på på samme tid, nemlig de elementer som det danske formandskab har peget på. Statsministeren mente, det indre marked havde været en kæmpe succes i europæisk historie, fordi det har skabt vækst for os alle sammen. Men det indre marked trænger til en modernisering. Statsministeren betegnede det som bemærkelsesværdigt, at en gennemførelse af energieffektiviseringsdirektivet kan skabe så mange arbejdspladser. Det ville også være godt, hvis vi fik vedtaget de andre direktiver. Vi arbejder på at få etableret en pakke med de forskellige instrumenter. Her nævnte statsministeren bl.a. projektopblik og en bedre anvendelse af strukturfondsmidlerne, selv om der på nuværende tidspunkt ikke foreligger et egentligt forslag.

I svaret til Jakob Ellemann-Jensen advarede statsministeren mod at undervurdere de elementer, hun havde nævnt som vækstskabende. Hun var helt overbevist om, at hvis vi fik gennemført disse ting på samme tid, ville vi få gang i væksten. Ukraine er ikke på dagsordenen. Regeringen har tidligere redegjort for sin holdning til Ukraine.

I relation til Lykke Friis' spørgsmål om Hollande pegede statsministeren på, at Hollande endnu ikke havde været til møde i Det Europæiske Råd, men hun havde selv haft lejlighed til at tale med ham og kansler Merkel på mødet i Chicago. Det er rigtigt, at de er kommet med forskellige input, og hun var spændt på at høre, hvad præsident Hollande ville komme med af input. Det er bl.a. derfor, man skal have det uformelle møde i Det Europæiske Råd.

Statsministeren sagde til Pia Adelsteen, at hun var helt overbevist om, at hvis vi får gennemført den række af initiativer, som det danske formandskab har arbejdet med, vil det bidrage til vækst i Europa. Selv om Pia Adelsteen er ærgerlig over, at det ikke er nye initiativer, er det vigtigt at få dem vedtaget. F.eks. er energieffektiviseringsdirektivet et godt forslag, men det er ført noget værd, når det rent faktisk er vedtaget og kan komme til at gælde. Patentdirektivet er heller ikke nyt; det har vi hørt om i 30 år. Statsministeren ville opfatte det som en succes, hvis vi får det vedtaget.

Regeringen vil fortsat arbejde for en gennemførelse af finanspagten, som statsministeren mente, var fornuftigt – ikke blot for Europa, men også for Danmark.

Statsministeren sagde til Nikolaj Villumsen, at ingen kunne være i tvivl om det danske synspunkt angående transaktionsskatten. Vi mener, det er en god idé med en global finansiel transaktionsskat, men har været bekymret for at gennemføre en sådan, hvis det udelukkende sker på europæisk plan, idet det kan mindske væksten i Europa. Derfor har vi afsøgt andre muligheder i stil med den engelske "stamp duty". Statsministeren troede ikke, man ville få en indgående diskussion om transaktionsskatten på det kommende møde i Det Europæiske Råd, bl.a. fordi der er planlagt et forhandlingsforløb om den i et andet rådsregi.

Nu er det det græske folk, som skal tage stilling engang til, sagde statsministeren til Finn Sørensen. Vi synes egentlig principielt, det er godt, hvis landene overholder de aftaler, de indgår, men det er op til eurolandene at tage stilling.

Eva Kjer Hansen syntes ikke, hun havde fået svar på sine konkrete spørgsmål. Hun var enig i, at det vigtige er, om direktiverne bliver vedtaget, og ville derfor spørge, hvilke ting, som kan bidrage til vækst og beskæftigelse, der så er vedtaget under det danske formandskab. Det var i orden, statsministeren svarede skriftligt, men det skulle være konkret. Hun bad statsministeren give en indikation af, hvor mange af de 12 forslag angående det indre marked, som rent faktisk vil blive besluttet under det danske formandskab. Og hvad er det, det danske formandskab derudover har af prioriteter? Eva Kjer Hansen forstod, at Kommissionen overvejede, om den skulle fremsætte 12 nye forslag.

Eva Kjer Hansen spurgte, hvor store beløb statsministeren forestillede sig at der skal indgå i vækstpagten.

I relation til svaret til Enhedslisten bad Eva Kjer Hansen statsministeren bekræfte, at den danske regering bestemt ikke ønsker en genforhandling af finanspagten.

Pia Adelsteen spurgte, hvornår statsministeren forventer, at direktiverne vedrørende det indre marked kan blive vedtaget. Hun ville gerne vide, hvilke lande der bremser direktiverne.

Hun var udmærket godt klar over, at regeringen og Venstre og de konservative opfatter finanspagten som "manna fra himlen", men når Tyskland udskyder sin ratifikation og Holland ønsker en vækstpakke, er det da relevant at spørge, om statsministeren vil udskyde den danske ratifikation.

Lykke Friis forstod, at glæden over Hollandes valgsejr nu er vendt til, at vi med spænding ser frem til, hvad Holland vil sige på Det Europæiske Råd. Hun havde troet, at glæden byggede på noget konkret, men forstod, at det ikke var tilfældet.

Hun undervurderede ikke betydningen af det indre marked, tværtimod, det var også noget, den forrige regering arbejdede intenst med. Der var imidlertid ved at udvikle sig en frygt for, at der kommer en ufinansieret vækstpakke, men det forstod hun ikke var tilfældet. Det var "business as usual" uanset Hollandes valgsejr. Det er "gammel vin på gamle flasker".

Hun bad statsministeren bekræfte, at man ikke fra dansk side vil smide helt nye ufinansierede forslag på bordet i slutspurten op til topmødet – altså vil følge Angela Merkels doktrin om, at man ikke kan skabe vækst "på klods".

Nikolaj Villumsen pegede på, at den danske regerings skepsis over for en transaktionsskat byggede på, at den ville skabe problemer med udflytning af transaktionerne til lande uden for EU, men nu er der kommet et nyt forslag fra Kommissionen og nogle nye beregninger, som viser, at der ikke er grund til at nære en sådan frygt. Så hvorfor ikke bare klø på?

Statsministeren svarede Eva Kjer Hansen, at regeringen håbede på at få vedtaget 6 af de 12 forslag vedrørende det indre marked, nemlig standardiseringsforslaget, venturekapital, socialøkonomiske iværksætterfonde, forslaget om alternativ og online tvistløsning i forbrugertjenester, regnskabsdirektivet og patentet. Statsministeren mente, det var for tidligt at gøre en endelig status over det danske formandskab, men oplyste, at regeringen planlægger at lave en egentlig rapport om, hvordan det gik med det danske formandskab, når vi er færdige.

Statsministeren kunne ikke sige, hvor mange midler der skal afsættes, så længe vi ikke kender den samlede pakke, men i forbindelse med vækstpakken handler det ikke kun om at afsætte nye midler, men i høj grad om at bruge de midler, vi allerede afsætter, og de instrumenter, vi har, på en bedre måde. Vi skal bruge EU-budgettet og handelspolitikken på en bedre måde.

I forbindelse med det hyrdebrev, van Rompuy har udsendt, har vi diskuteret med van Rompuy, hvad der kunne være af emner. Hun havde selv gjort det for et par uger siden og kunne konstatere, at mange af de ting, som foreslås, er i overensstemmelse med, hvad vi har lagt op til fra det danske formandskabs side.

Statsministerens svarede Pia Adelsteen, at regeringen ikke vil udskyde den danske ratifikation af finanspagten.

I svaret til Lykke Friis gentog statsministeren, at man skal passe på med at lave en meget hård skillelinje mellem konsolidering og vækst. Der er forskellige indgange, men alle er interesseret i at få styr på de nationale budgetter, og samtidig er alle interesseret i at skabe vækst. Det er en diskussion, man skal have på Det Europæiske Råds møde, men efter de samtaler, statsministeren havde haft med Angela Merkel og Hollande, var hun ikke så urolig for den diskussion. Hun troede, man fik den finanspagt, vi hele tiden har planlagt, og i tillæg til den får en vækstpakke.

Det, van Rompuy lægger op til at vi skal diskutere, er det danske formandskab meget enig i. Vi arbejder stenhårdt på at få gennemført de direktiver, statsministeren havde omtalt. Men naturligvis er det ikke sådan, at når man får vedtaget et direktiv, så skaber det "vupti" vækst. Det kan godt være, nogle synes, det er kedeligt, men vi har fra dansk side sagt, at vi gerne vil levere på nogle af de ting, som efterhånden har ligget ganske længe. Hun syntes, det danske formandskab var fornuftigt på vej.

I svaret til Nikolaj Villumsen gentog statsministeren den danske regerings synspunkt og tilføjede, at vi er interesseret i at se på, om der kan findes alternative måder at beskatte den finansielle sektor på. Man skal huske på, at når der er tale

om skat, kan der kun vedtages noget med enstemmighed. Derfor kan der være god grund til at undersøge, om der er alternativer, når man må konstatere, at der er stor modstand mod en transaktionsskat. I øvrigt syntes statsministeren, det var sjovt, at Enhedslisten lige netop på dette punkt ønsker mere EU.

Eva Kjer Hansen forstod, at det indre marked var den helt store prioritet for statsministeren, og var derfor overrasket over, at der ikke er noget på vej. Hun havde forventet, at det danske formandskab havde blandet sig i, hvad der skal komme af nye initiativer på området.

Hun bad igen regeringen bekræfte, at den danske regering ikke ønsker at genforhandle finanspagten, idet hun præciserede, at det er et andet spørgsmål end det, statsministeren svarede Pia Adelsteen på, idet det drejede sig om ratifikationsprocessen.

Hun ville høre, om hun havde forstået det rigtigt, at det var et succeskriterium for den danske regering, at der på mødet ikke kommer nye økonomiske midler til vækstpagten.

Statsministeren svarede Eva Kjer Hansen med hensyn til, hvad der yderligere skal ske efter det franske formandskab, at Kommissionen har sagt, at den vil komme med forslag til efteråret. Det danske formandskab arbejder stenhårdt på de forslag, der ligger på bordet.

Hun troede egentlig, det var klart, at det, hun havde sagt om, at vi skal fortsætte med ratifikationsprocessen, indebærer, at regeringen ikke ønsker en genforhandling af finanspagten.

Som hun havde sagt tidligere, handler de vækstinitiativer, Det Europæiske Råd skal drøfte på mødet, primært om at aktivere den EU-politik, vi allerede har, og så kommer der et forslag om den europæiske investeringsbank, men det forslag kender vi ikke endnu. Det er det, det danske formandskab støtter.